

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 5T/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010108
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2015:3215010108.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou samosudcom Mgr. Markom Anovčinom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.10.2015 v Bánovciach nad Bebravou v trestnej veci obžalovaného Z. Z., nar. XX.XX.XXXX v C. nad C., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona takto

rozhodol:

obžalovaný Z. Z., nar. XX.XX.XXXX v C. nad C., trvale
bytom C., C. F. č. XXX, t. č. vo výkone
trestu odňatia slobody v W. P.

je vinný, že

pod vplyvom alkoholu dňa 27.02.2015 v čase od 18.00 hod. do 19.15 hod. v izbe rodinného domu v obci S. č. XX využil nepozornosť svojho strýka Q. N. a počas spánku mu vybral spod vankúša peňaženku, z ktorej odcudzil finančnú hotovosť vo výške 330 eur a bankomatovú kartu S. banky k bankovému účtu Q. N. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, následne sa touto kartou pokúsil urobiť výbery v bankomate Poštovej banky na ulici Jesenského v Bánovciach nad Bebravou, a to trikrát v čase 20.09 hod., 20.11 hod. a 20.12 hod., ktoré výbery boli neúspešné z dôvodu zadania nesprávneho PIN čísla, čím poškodenému Q. N. spôsobil škodu na odcudzenej hotovosti 330 eur, ktoré minul pre vlastnú potrebu a čin spáchal hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 10.02.2014 sp. zn. 1T/7/2014, právoplatným dňa 10.02.2014 odsúdený pre spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

t e d a

1. prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

2. neoprávnenne si obstaral platobný prostriedok na účel použiť ho ako pravý a na taký účel ho aj použil
č í m s p á c h a l

1. prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona

2. prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 01.04.2015 sp. zn. 6T/9/2015, právoplatného dňa 01.04.2015, a súčasne sa zrušujú aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obvinenému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Q. N., nar. XX.XX.XXXX v C. nad C., trvale bytom S.odu vo výške 330 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Samosudca okresného súdu vykonal v predmetnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka R. Z., prečítaním svedeckej výpovede poškodeného Q. N. z prípravného konania, prečítaním svedeckej výpovede F. O. z prípravného konania, oboznámením listinných dôkazov a znaleckých posudkov a prečítaním výpovede znalca z prípravného konania a zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalobou nesúhlasí, pretože skutok sa stal inak, a to tak, že obžalovaný bol so strýkom v meste, potom išli k nemu domov, pili, pil aj strýko a tento potom platobnú kartu podal obžalovanému a s jeho vedomím obžalovaný išiel do mesta vybrať peniaze, vrátil sa a prišli policajti a stalo sa to, čo obžalovaný napísal súdu, teda že k výpovedi, ktorú uviedol pred policajtom, bol psychicky aj fyzicky donútený. Pokiaľ ide o krádež sumy 330,- eur, tak už pred policajtom obžalovaný uviedol, že to bolo 200,- eur, no mohlo to byť aj 330,- eur, ale podľa obžalovaného to bolo 200,- eur - 220,- eur. Na otázku, či tú sumu obžalovaný strýkovi odcudzil, obžalovaný uviedol, že priznáva, že sumu 200-220 eur strýkovi odcudzil, no nebolo to 330,- eur. Na otázku, prečo obžalovaný nevybral peniaze, keď mu strýko dobrovoľne dával bankomatovú kartu, obžalovaný uviedol, že pili a zabudol PIN kód.

V prípravnom konaní obžalovaný po zákonom poučení vypovedal, že tak, ako je to v uznesení o vznesení obvinenia, tak sa to aj stalo a priznal sa ku krádeži peňazí a k neoprávnenému použitiu karty. Dňa 26.02.2015 došiel obžalovaný za svojim ujom Q. N. do S., pretože sa pohádal s otcom a so súhlasom uja u neho zostal. Dňa 27.02.2015 v čase okolo 13.00 hod. išli do C. kde si ujo pri pošte v bankomate vybral sumu 200,- eur a potom boli piť. Obžalovaný vypil asi 9 fernetov a jedno pivo, naobedovali sa a vrátili do S.. U uja opäť pili a vypili spolu 0,5 l vodky. Ujo zaspal a obžalovaný predtým videl, že si ujo Q. schoval pod vankúš, kde spal, peňaženku. Obžalovaný vedel, že ujo tam má peniaze a aj bankomatovú kartu. Obžalovaný zobral z peňaženky hotovosť. Nevie presne koľko to bolo, myslí, že 200,- eur, no mohlo tam byť aj 330- eur. Tiež z peňaženky zobral bankomatovú kartu a kartu k účtu, obe vedené na uja. Peňaženku vrátil na stolík a odišiel do Veľkých D., kde v krčme vypil dva fernety a jedno pivo a odišiel taxíkom do C. nad C., kde sa pri pošte v bankomate pokúšal ujovou kartou vybrať peniaze, no nepodarilo sa to a karta ostala v bankomate. Potom šiel za sesternicou F. O., ktorá robí v pohostinstve U X. na sídlisku M., kde obžalovaný hral na automate, do ktorého nahádzal odcudzené ujove peniaze. Ráno sa vrátil k ujovi. K zraneniu na tvári, ktoré mal obžalovaný dňa 28.02.2015 pri výsluchu, obžalovaný pred vyšetrovateľom uviedol, že si myslí, že sa včera pobil vonku pred I., ošetrenie odmietol a uviedol, že vie, že sa bil, ale s kým a ako to dopadlo, nevie.

K rozporom vo výpovedí na hlavnom pojednávaní a vo výpovedí z prípravného konania obžalovaný uviedol, že to čo, vypovedal pred policajtom, k tomu bol donútený a bol nejaký čas predtým pod vplyvom alkoholu a psychicky na tom nebol tak, aby mohol vypovedať. Bol donútený policajtmí, ktorí ho zadržali.

Boli dvaja. Povedali mu, že keď tak bude vypovedať a prizná sa, nepôjde do väzby. Sťažnosť na postup polície obžalovaný nepodal a bola to asi chyba, pretože im uveril, že nepôjde do väzby. Na otázku, ako obžalovaný vysvetlí, že k výpovedi ho donútili policajti, ktorí ho zadržali, keď títo pri jeho vypočúvaní neboli, obžalovaný uviedol, že policajti, ktorí ho zadržali, ho dali do cely, potom asi o dvadsať minút prišli pre neho, zobrali ho do takej miestnosti, kde ho zbili. Keď vytriezvel, tak šiel vypovedať. Zranenia mu boli ošetrované až potom, čo bol vzatý do väzby, pričom tieto videla aj sudkyňa, ktorá ho brala do väzby. Zranenia mu ošetrila nejaká súkromná lekárka tu v C. nad C. oproti nemocnici. K záznamu o vykonanej osobnej prehliadke pri prijatí do väzby, z ktorej vyplýva, že zo strany príslušníkov PZ nebolo voči osobe obžalovaného použité fyzické násilie a tržnú ranu na hornej pere si spôsobil sám na diskotéke, obžalovaný uviedol, že do väzby ho predvádzali policajti a nebude pred nimi hovoriť na iných policajtov, keď sú kolegovia. To, že si to mal spôsobiť na diskotéke, si vymyslel. K zápisu o dychovej skúške zo dňa XX.XX.XXXX v čase o 16.18 hod., podľa ktorého bol výsledok alkoholu u obžalovaného 0,00 mg / l a výsluch obžalovaného začínal o 16.33 hod., obžalovaný uviedol, že keď fúkal, mohlo byť 16.18 hod., ale cítil sa pod vplyvom alkoholu, bolo mu zle, čo býva pod vplyvom alkoholu a celý čas vyšetrovateľovi hovoril, že mu je zle. Na otázku prečo obžalovaný vo výpovedi uviedol, že po fyzickej a psychickej stránke sa cíti byť zdravý, obžalovaný uviedol, že preto, lebo bol donútený a tak ako podpísal aj to ohľadne advokáta, pričom som žiadal, aby bol prítomný. Všetko, čo podpísal v prípravnom konaní, keď bol zadržaný, bolo z donútenia. Na otázku prečo tieto skutočnosti obžalovaný neuviedol pri dohode o vine a treste na okresnej prokuratúre, obžalovaný uviedol, že sa bál policajtov, pretože navrhovaný trest nie je až taký dlhý a riešili by to, keby sa vrátil.

Na otázku svedka poškodeného, prečo obžalovaný klame, keď ráno okolo 04.00 hod. prišiel domov, ešte preskakoval bránu, táto bola zamknutá a hubu mal už rozbitú a dooškieranú, obžalovaný uviedol, že to nie je pravda, nemal, to zapiera.

Svedok R. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho syn a snaží sa s ním vychádzať. Poškodený je jeho švagor a v poslednej dobe nemajú moc dobré vzťahy. Pri tom, čo sa stalo, svedok nebol. O tejto veci, čo sa udiala, vie z počutia od obžalovaného, keď ho bol navštíviť vo väzbe, keď mu povedal, čo sa ako udialo. V minulosti požičiaval poškodený N. kartu aj nebohej žene svedka, ktorá z nej vyberala a potom ju obvinil. Riešila to aj polícia. Ju si dovolil napadnúť a cítil sa byť silný, no synovi si to nedovolí a asi preto to rieši takto. Na otázku prečo v čase skutku prespával jeho syn u svedkovho švagra a nie u svedka, svedok uviedol, že preto, lebo robil zle. Týždeň, čo bol doma z výkonu trestu, mu svedok povedal, aby si zbalil veci a vypadol, aby sa živil sám. Svedok myslel, že obžalovaný príde s ovisnutým nosom, že sa to nedá. Keď bol obžalovaný doma, nebol pod vplyvom alkoholu a v minulosti svedkovi peniaze neodcudzil, to by si nedovolil.

Svedok poškodený Q. N. v prípravnom konaní uviedol, že dňa 26.02.2015 v čase okolo 15.30 hod. došiel k nemu domov synovec obvinený Z. s tým, či môže u neho pár dni prespať, že sa pohádal s otcom. Poškodený súhlasil. Dňa 27.02.2015 šiel poškodený s obžalovaným do mesta Bánovce nad Bebravou, potreboval vybrať peniaze na vyplatenie šekov. V peňaženke mal 150,- eur a v bankomate pri pošte vybral 200,- eur. Potom spolu niečo vypili, asi po 4 poldeci, obžalovaný aj pivo, šli sa najesť a o 15.50 hod. išli autobusom domov. Doma si sadli a znovu začali popíjať a vypili spolu pol litra vodky. Potom sa rozprávali, obžalovaný už začal trochu bľabotať, mal vypité. Poškodený zaspal v posteli. Mohlo byť okolo 18.00 hod. Obžalovaný ležal na vedľajšej posteli. Keď sa poškodený o 19.15 hod. prebudil, obžalovaný už u neho nebol a zistil, že peňaženku má položenú na skrinke a nebola pod vankúšom, kam si ju dal a v peňaženke chýbalo 330,- eur, bankomatová karta a dispozičná karta. Poškodený zavolať políciu a nahlásil to. V čase okolo 03.30 hod. sa obžalovaný vrátil k nemu domov, ľahol si na posteľ, poslal poškodeného do piče a zaspal. Vtedy mal rozbitú hubu.

Svedkyňa F. O. v prípravnom konaní uviedla, že dňa 27.02.2015 v čase okolo 20.00 - 20.30 hod. prišiel do pohostinstva X., kde svedkyňa pracuje, obžalovaný, prišiel k baru a mal pri sebe veľa peňazí, lebo ich vytiahol z vrečka. Svedkyňa videla bankovky 50-tky, ktoré boli minimálne dve, 20-tky, svedkyňa platil 5 - eurovou bankovkou. Bol v podnapitom stave a vypýtal si nealko. Svedkyňa sa ho spýtala odkiaľ má peniaze, nakoľko vedela, že prišiel z väzenia a nikde nepracuje. On povedal, že sa nemá starať, sadol si a hral automaty. Hral asi 1,5 hodiny na viacerých automatoch a nič nevyhral. Svedkyňa vie, že obžalovaný okradol aj vlastného otca, čo bolo ešte v roku 2014 alebo 2013. Zobral otcovi hotovosť, no jeho otec to nechcel hlásiť. Obžalovaný nikde nerobil, chodil do školy, tú nedochodil, potom išiel do väzenia.

Na hlavnom pojednávaní bol samosudcom čítaný písomný znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, č. 75/2015, vypracovaný súdnymi znalcami MUDr. Svetozárom Drobom a MUDr. Jurajom Lexmannom, zo záverov ktorého je zrejmé, že u obžalovaného bola zistená závislosť od alkoholu. Z psychiatrického hľadiska môže byť pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný. Znalci odporučili, aby súd ponechal obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, ktoré by po ukončení výkonu trestu bolo premenené na ústavnú formu vzhľadom na známe okolnosti s protialkoholickým liečením v priebehu výkonu trestu. Znalec MUDr. Svetozár Droba v prípravnom konaní na doplnenie znaleckého posudku uviedol, že z psychiatrického hľadiska môže byť pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný preto, lebo v opitosti pácha trestnú činnosť, najmä kradne. Počas výkonu trestu prebieha protialkoholické liečenie ústavnou i ambulantnou formou úplne identicky a jedinec, ktorý má nariadené ústavné liečenie, môže mať problém so zamestnaním počas výkonu trestu i s prípadným podmieneným prepustením a samotný probant je rozhodnutý a odhodlaný absolvovať ústavné protialkoholické liečenie lege artis po ukončení výkonu trestu, nakoľko sám je presvedčený o tom, že alkohol predstavuje najrizikovejší faktor jeho osobnosti. Takéto liečenie primeranou formou a primeraným spôsobom počas výkonu trestu za súčasných podmienok prakticky nie je možné a zahájenie protialkoholického liečenia ambulantnou formou, ktorá po ukončení výkonu trestu vo vlastnom záujme a na vlastné prianie klienta bude pokračovať ústavnou formou, považuje znalec z medicínskeho, najmä psychiatrického a addiktologického hľadiska i z hľadiska dlhoročných skúseností znalca za najvhodnejšie a najprimeranejšie.

Na hlavnom pojednávaní boli samosudcom v zmysle § 269 Trestného poriadku oboznámené listinné dôkazy, a to lekárska správa, správa na obžalovaného, záznamy o dychovej skúške, pripojený spis Okresného súdu Trenčín 6T/9/2015 a ostatný na vec sa vzťahujúci spisový materiál. Z listinných dôkazov súd zistil nasledovné.

Poškodený Q. N. má v Poštovej banke, a.s. vedený účet č. XXXXXXXX/XXXX, ku ktorému bola vydaná platobná karta Maestro, ktorá bola dňa 28.02.2015 blokována. Dňa 27.02.2015 v bankomate Poštovej banky, a.s. na A. ulici v C. nad C. ňou bol o 13:25:21 hod. uskutočnený výber hotovosti 200,- eur a v ten istý deň v časoch 20:09:55, 20:11:20 a 20:12:18 tri neúspešné pokusy o výber hotovosti 300,- eur. Podľa zápisov o dychovej skúške bol u obžalovaného dňa 28.02.2015 zistený objem alkoholu v dychu o 04.37 hod. 0,91 mg/l, o 08.05 hod. 0,62 mg/l, o 10.59 hod. 0,39 mg/l a o 16.18 hod. 0,00 mg/l. Obvinený bol na výsluch v prípravnom konaní predvedený dňa 28.02.2015 o 16.30 hod. a výsluch začal o 16.33 hod. a skončil o 17.45 hod. Dňa 02.03.2015 o 14.40 hod. bol obžalovaný ošetrovaný v chirurgickej ambulancii MUDr. C. pričom v lekárskej správe je uvedené, že ho dňa 27.02.2015 na diskotéke fyzicky napadol neznámy a obžalovaný priznáva alkohol a na okolnosti incidentu sa nepamätá. V správe Obce Bobot sa uvádza, že obžalovaný býva v jednoizbovom byte spoločne s otcom a sestrou, matka mu v minulom roku zomrela, ale v posledných rokoch pred smrťou bola odsťahovaná v Pochabanoch. Obžalovaný žil od malička v problémovom prostredí, čo sa poznačilo na jeho správaní. Je o ňom známe, že je agresívny, najmä pod vplyvom alkoholu. Dňa 15.06.2012 sa obžalovaný dopustil priestupku proti majetku, keď v Obci Bobot, v Ubytovni Spoločnosti Ludoprint, a.s., počas návštevy A. E., odcudzil mobilný telefón n. Nokia X2. V odpise registra trestov má obžalovaný 5 záznamov. Jedenkrát bolo Okresnou prokuratúrou Trenčín trestné stíhanie podmiennečne zastavené a obžalovaný sa osvedčil. Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou 1T/57/2013 bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody za krádež, pričom dňa 24.02.2014 mu bol nariadený výkon trestu, ktorý vykonal dňa 26.05.2014. Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou 1T/7/2014 bol odsúdený na nepodmienený trest odňatia slobody za krádež a bolo mu uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Trest vykonal dňa 26.02.2014. Tieto dva tresty boli zrušené rozsudkom Okresného súdu Trenčín 4T/53/2014, ktorým bol obžalovaný odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví a bol mu uložený nepodmienený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní jeden rok, ktorý vykonal dňa 30.01.2015. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 6T/9/2015-78 zo dňa 01.04.2015, právoplatným dňa 01.04.2015, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 07.07.2014. Za tento skutok bol obžalovaný odsúdený na nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe vykonaných a vyhodnotených dôkazov mal samosudca okresného súdu za preukázané, že obžalovaný sa dopustil v celom rozsahu žalovaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Obžalovaný bol usvedčený najmä výpoveďou poškodeného Q. v prípravnom konaní, keď na hlavnom pojednávaní poškodený odmietol vypovedať, pričom dôvodnosť odopretia výpovede poškodeného, ako príbuzného - strýka obžalovaného, bola namieste. Z tejto výpovede v spojení s ďalšími dôkazmi jednoznačne vyplýva, že obžalovaný mu odcudzil hotovosť 330,- eur, keď v deň skutku si poškodený vybral z bankomatu hotovosť 200,- eur, čo je preukázané potvrdením z banky a výpoveďou poškodeného, pričom poškodený mal v peňaženke ďalších 150,- eur a z celej sumy 350,- eur minul podľa jeho výpovede maximálne 20,- eur. O hodnovernosti výpovede poškodeného nemal súd dôvod pochybovať. Obžalovaný odcudzenie hotovosti poškodenému priznal, no iba v sume 220,- eur, pričom na hlavnom pojednávaní odmietol, že by to mohlo byť viac, avšak v prípravnom konaní pripustil, že to mohlo byť aj 330,- eur. Že mal obžalovaný po skutku veľa peňazí bez určenia konkrétnej sumy, vyplynulo aj z výpovede svedkyne F. O.. Keďže obžalovaný bol za prečin krádeže v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 10.02.2014 sp. zn. 1T/7/2014, právoplatným dňa 10.02.2014, dopustil sa tak prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Obžalovaný odcudzil poškodenému aj platobnú kartu k účtu poškodeného, ktorou sa v ten istý deň pokúsil trikrát vybrať z bankomatu sumu 300,- eur, čo sa mu však nepodarilo, čím sa dopustil prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona. Z tohto činu bol obžalovaný usvedčený vlastnou výpoveďou z prípravného konania, výpoveďou poškodeného a potvrdením banky o tom, komu patrí karta, k akému účtu, a že s ňou boli uskutočnené tri pokusy o výber sumy 300,- eur. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel, že by poškodenému odcudzil viac, ako 220,- eur, a že by mu odcudzil platobnú kartu. Podľa výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní mu platobnú kartu mal zveriť samotný poškodený a obžalovaný mal ňou s jeho súhlasom uskutočniť výber, čo neurobil, lebo zabudol PIN v dôsledku vplyvu alkoholu. Obžalovaný sa podľa vlastných slov v celom rozsahu priznal ku skutku v prípravnom konaní iba v dôsledku toho, že pre ten prípad ho policajti ubezpečili, že nepôjde do väzby, ako aj preto, že ho k priznaniu donútili, a to aj fyzicky, pričom mu mali spôsobiť zranenia. Tejto výpovedí obžalovaného z hlavného pojednávania súd neuveril, považoval ju za absolútne nedôveryhodnú, uskutočnenú so zámerom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Obžalovaný hodnoverným spôsobom rozporu vo výpovedi na hlavnom pojednávaní a vo výpovedí v prípravnom konaní neodstránil a jeho tvrdenia o psychickom alebo fyzickom nátlaku zo strany polície sú vyvrátené všetkými ostatnými dôkazmi vyplývajúcimi z obsahu vyšetrovacieho spisu. Obžalovanému zranenia nespôsobili policajti, ale tieto mal už predtým, než policajti došli k poškodenému po spáchaní skutku, čo potvrdil vo svojej výpovedí poškodený už v prípravnom konaní, pričom tento aj na hlavnom pojednávaní, napriek tomu, že odmietol vypovedať, označil výpoveď obžalovaného o tom, že zranenia mu mali spôsobiť policajti za klamstvo, potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania a uviedol, že obžalovaný mal zranenia ("rozbitú hubu") už ráno, keď sa vrátil domov z mesta po tom, čo tam minul peniaze, ktoré odcudzil poškodenému. Vzhľadom na túto výpoveď poškodeného, ktorá jednoznačne vyvrátila výpoveď obžalovaného o tom, že policajti mu mali pri fyzickom donútení vypovedať určitým spôsobom spôsobiť zranenia, nepovažoval súd za potrebné vypočúvanie policajtov ako svedkov. Preto tento dôkazný návrh obžalovaného súd odmietol. Súd tento dôkazný návrh odmietol aj z dôvodu, že bol zjavne všeobecný a nekonkrétny, keď obžalovaný uviedol, že žiada vypočúť všetkých policajtov, ktorí sa podieľali na úkonoch prípravného konania bez toho, aby uviedol konkrétne okolnosti, ku ktorým mal byť ktorý policajt vypočutý. Pokiaľ sa obžalovaný bránil, že platobnú kartu mu strýko zveril, a že s jeho súhlasom šiel vybrať hotovosť, tak táto obrana je rovnako účelová, nepravdivá a nemajúca žiaden logický základ. Je nelogické a nepredstaviteľné, aby poškodený zveril obžalovanému svoju platobnú kartu, keď si pred ním schoval peňaženku pod vankúš z dôvodu, že obžalovaný sa vrátil z výkonu trestu. Je nelogické a nepredstaviteľné, aby poškodený zveril obžalovanému svoju platobnú kartu, keď mu obžalovaný odcudzil finančnú hotovosť. Je nelogické a nepredstaviteľné, aby poškodený zveril obžalovanému svoju platobnú kartu, keď si v ten deň vybral vyššiu sumu peňazí a bol už večer a zjavne žiadne prostriedky už nepotreboval. Je nelogické a nepredstaviteľné, aby poškodený zveril obžalovanému svoju platobnú kartu bez toho, aby obžalovanému oznámil PIN kód a tento nemohol vybrať peniaze, pričom jeho obrana v tom, že PIN kód zabudol je nedôveryhodná, lebo ak by skutočne vyberal peniaze z bankomatu oprávnenne so súhlasom poškodeného, čo by mu bránilo poškodenému zavolať a zistiť PIN kód telefonicky?

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je tento podrobne rozvedený vo výroku rozsudku, pričom z trestnoprávneho hľadiska ide v jeho prípade o prečin krádeže

podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a o prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, a to konkrétne finančnú hotovosť vo výške 330,- eur, čím spôsobil malú škodu a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a neoprávnene si obstaral platobný prostriedok na účel použiť ho ako pravý a na taký účel ho aj použil, keď poškodenému odcudzil platobnú kartu a túto neoprávnene použil na výber hotovosti z bankomatu. Obžalovaný spáchal skutok v priamom úmysle, pretože vedel a chcel tak konať. Trestná sadzba za obžalovaným spáchaný prečin krádeže je podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona šesť mesiacov až tri roky a sadzba za obžalovaným spáchaný prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty je podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona jeden rok až päť rokov. Obžalovaný spáchal skutok dňa 27.02.2015, teda skôr, než bol Okresným súdom Trenčín vyhlásený odsudzujúci rozsudok 6T/9/2015 zo dňa 01.04.2015, a preto je v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona namieste uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, teda trest podľa ustanovenia § 219 ods. 1 Trestného zákona, ktoré sa vzťahuje na prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty, ktorý je najprisnejším trestným činom, ktorého sa obžalovaný dopustil. Sadzba pri uvedenom trestnom čine je jeden až päť rokov. U obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť a skutočnosť, že je závislý na alkohole, čo je chorobou, ktorú si vypestoval ešte ako mladistvý v dôsledku rodinných pomerov, nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného zákona, nakoľko závislosť na alkohole si spôsobil sám a spáchanie skutku pod vplyvom alkoholu, ktorý si páchatel' spôsobí sám, nezavaruje páchatel'a trestnej zodpovednosti. Príťažujúce okolnosti boli u obžalovaného zistené dve, a to tá, že spáchal viac trestných činov, konkrétne dva skutky - prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a druhou príťažujúcou okolnosťou je skutočnosť, že bol už za trestný čin odsúdený, a to konkrétne za prečin ublíženia na zdraví a za prečin výtržníctva, pričom aj tieto skutočnosti je potrebné a nevyhnutné premietnuť do príťažujúcej okolnosti, keď ide o dve predchádzajúce odsúdenia a stíhaný skutok nie je jediným protiprávnym konaním, pričom okolnosti, za akých boli skutky spáchané, sú bezpredmetné, keď nepochybne ide o úmyselné trestné činy, za ktoré bol obžalovaný odsúdený. Odsúdenie za krádež je zohľadnené už v skutkovej vete stíhaného prečinu krádeže, a preto toto ako príťažujúcu okolnosť súd nehodnotí. U obžalovaného tak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, a preto sa dolná hranica trestnej sadzby 1 až 5 rokov zvyšuje o jednu tretinu, t. j. o 16 mesiacov (5 rokov - 1 rok = 4 roky / 3 = 16 mesiacov) na 28 mesiacov. Vzhľadom k uvedenému súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania vyššie špecifikovaných prečinov a pri výmere trestu obžalovaného súd prihliadal na zavinenie, osobu obžalovaného, na okolnosti za akých došlo k vykonaniu trestných činov, na účel trestu ako i na možnosť nápravy obžalovaného a príťažujúce okolnosti. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, pohnútku (motív), mieru zavinenia a príťažujúce okolnosti, dospel samosudca okresného súdu jednoznačne k záveru, že pre splnenie účelu trestu bude obžalovanému nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Preto samosudca okresného súdu uložil primeraný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne za splnenia zákonných podmienok podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby, pričom mal súd za to, že takýto trest splní individuálnu ako aj generálnu prevenciu.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže uložený trest je trestom súhrnným, zrušil súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona výrok o treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 01.04.2015 sp. zn. 6T/9/2015, právoplatného dňa 01.04.2015, a súčasne aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom alkoholu, na ktorom je podľa záverov znaleckého dokazovania závislý. Pobyt obžalovaného na slobode môže byť zároveň nebezpečný z psychiatrického hľadiska, keď sa pod vplyvom alkoholu dopúšťa trestnej činnosti. Z uvedených dôvodov mu preto súd uložil

podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ochranné protialkoholické liečenie, a to ústavnou formou. Je pravdou, že znalci odporúčali uložiť obžalovanému ambulantné liečenie, no iba preto, že priebeh ústavného liečenia a ambulantného liečenia je v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody rovnaký, pričom po skončení výkonu trestu obžalovaného odporúčili premeniť ambulantné liečenie na ústavné. Je však zrejmé, že pre úspešnosť liečby obžalovaného je nevyhnutné ústavné liečenie a podľa názoru súdu nie sú okolnosti možného zaradenia obžalovaného do práce vo výkone trestu a možnosti jeho neskoršieho podmieneného prepustenia rozhodujúce pre určenie formy liečenia a nie je namieste ich v tomto štádiu konania ani posudzovať.

Keďže obžalovaný sa dopustil skutku krádeže odcudzením hotovosti 330,- eur poškodenému a poškodený si včas uplatnil nárok na náhradu škody, zaviazal súd obžalovaného, aby túto škodu poškodenému nahradil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.